

Egyetemes apostoli küldetés

Nehéz ez a szentírási rész több szempontból is. Itt nem lehet rózsaszín felhőcskékén csücsülő, pufók angyalkákban gyönyörködni. Egyrészt muszáj a tükörbe nézni, és lelkiismeret-vizsgálatot tartani, másrészt egyes mondatokat muszáj megvizsgálni. Vajon mondhatta e ezeket Jézus, összhangban van az ő tanításával, Isten-képével? Többször nekirugaszkodtam a témának, végül úgy döntöttem, egy-egy bekezdésben megosztom a vívódásaimat.

„Menjete el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot...”

Hajdanában a Bokorban teljesen komolyan vettük Jézus egyetemes küldési parancsát, és úgy tartottuk, hogy mindenkinek össze kell gyűjteni a maga tizenkettőjét, vagy legalábbis próbálkoznia kell vele. Lelkivezetőnknek rendszeresen beszámoltunk arról, hol tartunk az apostolkodással. Mára ez a hangsúlytevés erősen árnyékba került, kevesen vannak, akik komolyan veszik. Vajon miért? Nincs tele a szívünk a jézusi örömhírel? Más van a szívünkben? Fejet lehajtva írom én is ezeket a mondatokat, mert hetven év fölött messze nincs bennem az a tűz, ami huszonévesen volt. Megvan a receptünk arra az esetre is, ha nincs tele a szívem az örömhírel. Meg kell beszélni a Jóistennel. Szépen, csendben, naponta, kitartóan. Ha a mai napon elővetted ezt az elmélkedést, jó úton jársz, csak folytatnod kell a saját szavaiddal, gondolataiddal és kitartóan minden nap.

Második próbálkozás: Nem szeretnék erről a mondatról elmélkedni. Miért? Mert hálátlan szerep a testvérbarátaim lelkiismeretét piszkálni. Mert mindenki – aki komolyan követni akarja Jézust – tudja, hogy az egyetemes küldetési parancs minden megkeresztelt emberre vonatkozik, azaz bokros megfogalmazásban „Össze kell gyűjtenem a magam tizenkettőjét.” Követjük ezt a parancsot? Néhány tiszteletre méltó kivételtől eltekintve nem követjük. Van valami önmagunkon kívül álló, komoly oka a nem követésnek? Nincs. Elfogadható indok, hogy a plébániai pasztorációs lehetőségeink megszűntek? Nem fogadható el, mert egyrészt nem szűntek meg mindenütt, másrészt ezernyi más lehetőség kínálkozik az örömhír továbbadására.

„Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki nem hisz, elkárhozik” (Mk 16, 16).

Utánaolvastam, nem biztos, hogy Jézus szó szerint így mondta, de ha mondta is, fontos meghatározunk a hit fogalmát. Jézus fogalmai szerint a hit magában foglalja a hit szerinti cselekedeteket, életvitelt. Önmagában a keresztség sem garancia az üdvösségre. Mai tudásunk szerint a Jóisten minden jó szándékú, a legjobb lelkiismerete szerint élő embert vár az üdvösségre, bármilyen vallású legyen is. Isten szeretetéből (az üdvösségből) én zárhatom ki magamat a nem megfelelő életvitellel.

Te, testvérem, hogyan gondolkodsz a fentiekéről?

Balogh Laci, Debrecen